

La 'Zapatera' catalana

• Carme Chacón encarna la complexitat del PSC, amb la defensa de les tesis catalanistes a Madrid i les del PSOE a Catalunya. És llicenciada en Dret i experta en federalisme

NEUS TOMÀS

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 7.07.07

Jove tot i que àmpliament preparada. Així és com defineixen els seus amics Carme Chacón. La nova ministra de Vivenda té trenta-sis anys però ha dedicat mitja vida a la política, i no és cap frase feta, perquè als divuit ja militava a la Joventut Socialista de Catalunya. Soltera amb parella, ordenada, treballadora, i molt disciplinada, sovint recorda que la seva vinculació a la política respon a la voluntat d'agrair a la societat que li hagués permès accedir a la universitat. El 1994 es va llicenciar en Dret a la Universitat de Barcelona i immediatament va passar a ser professora de Dret Constitucional a la de Girona fins a 1999, tot i que encara avui conserva la plaça. Aquell mateix any va entrar a formar part del consistori de la seva ciutat, Esplugues de Llobregat, on ha estat regidora fins a aquestes recents eleccions municipals. De fet, a l'agenda dels estratègics del socialisme català es comptava que ella fos algun dia l'alcaldesa d'Esplugues, però, com afirma un membre del PSC, José Luis Rodríguez Zapatero es va encreuar en el seu camí.

Ella va ser, complint les ordres del PSC, una de les integrants de Nova Via, la plataforma que un grup de joves van impulsar per enfilars Zapatero a la secretaria general del PSOE. Entre aquells cadells socialistes aleshores també hi havia un dels ministres que ara el president del Govern aparta del seu costat: Jordi Sevilla.

ESPERANT EL SEU MOMENT

Quan Zapatero va accedir a la Moncloa, eren molts els que dins i fora del partit van donar per fet que Chacón formaria part del nou gabinet socialista i fins i tot se li atribuïa la cartera d'Educació, ja que aquesta era la sectorial que dirigia al PSOE. Ella tenia llavors 33 anys i, pocs dies després de la presa de possessió del nou Executiu, reconeixia en privat que no tenia cap pressa perquè sabia que tard o d'hora seria ministra. Com va escriure el seu poeta preferit, Pedro Salinas, tot li deia que sí.

Mentrestant, es va bregar i va promocionar des de la vicepresidència del Congrés dels Diputats, un càrrec que no només els diputats afins sinó també els polítics rivals reconeixen que ha acomplit amb bona nota. Poques persones encarnen tan bé la complexa doble ànima del socialisme català. En les reunions de l'executiva del PSC, les intervencions de Chacón són sovint interpretades com l'opinió del PSOE. I a Madrid, els seus companys hi veuen la fidel i disciplinada delegada de l'aparell del PSC.

Un dels exemples més recents es va viure durant la negociació del segon tripartit al Govern de la Generalitat, quan Chacón va argumentar, davant la direcció dels socialistes catalans, les dificultats que li comportaria a Zapatero la reedició del pacte d'esquerres a Catalunya.

I a Madrid, com a experta en federalisme, ha defensat la necessitat de donar un nou impuls al model autonòmic. No en va residir un any al Canadà per estudiar l'encaix de la província del Quebec amb la resta del país.

"AQUESTA LLIGA LA GUANYAREM"

Chacón i el president del Govern no només comparteixen amistat, sinó també equip. Tots dos són culers. En l'última i decisiva jornada de la recent lliga, quan el Mallorca guanyava al camp del Reial Madrid, i el Barça es veia campió, la nova ministra va rebre una trucada d'un eufòric Zapatero que li va pronosticar: "Aquesta lliga la guanyarem".

Possiblement ahir Chacón va recordar una de les persones que més ha admirat: El seu avi, militant actiu de la CNT, i per qui la nova ministra sentia una autèntica devoció.